

Стенографски дневникъ

НА

21. заседание

Събота, 13 декемврий 1941 г.

(Открито въ 12 ч. 35 м.)

Председателствувалъ председателътъ Христо Калфовъ. Секретари: Александъръ Загоровъ и Николай Султановъ.

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Съобщения:

Отпуски 351
Питане 351

По дневния редъ:

Съобщение отъ министра на външнитъ работи и на изповѣданията Иванъ Поповъ, че България се присъединява къмъ антикомунистическия пактъ 351

Стр.

Война — обявяване. Съобщение отъ министъръ-председателя Богданъ Филовъ, че България се намира въ положение на война спрямо Северо-американскитъ съединени щати и Англия. (Одобрене) 353

Дневенъ редъ за следващото заседание 354

(Въ 12 ч. 35 м. въ залата влизатъ г-да министритъ, начело съ г-нъ министъръ-председателя, посрещнати съ ставане на крака отъ бюрото на камарата, отъ народнитъ представители и отъ всички присѣтствуващи въ ложитъ и галериитъ, и съ бурни и продължителни ржкоплѣскания и гласове „Ура!“ отъ народнитъ представители)

Председателъ Христо Калфовъ: (Звъни) Има нуждниятъ брой народни представители. Отварямъ заседанието.

(Отсѣтствуватъ народнитъ представители: Александъръ Гатевъ, Ангелъ Държански, Андро Лулчевъ, Борисъ Поповъ, д-ръ Василь Георгиевъ, Гаврилъ Гроздановъ, Георги Михайловъ, Георги Кендеровъ, Георги Тодоровъ, Деню Георгиевъ, Димитъръ Арнаудовъ, Димитъръ Сараджовъ, Дончо Узуневъ, д-ръ Иванъ Йотовъ, Игнатъ Хайдудовъ, Маринъ Тютюнджиевъ, Михаилъ Йововъ, Петъръ Грънчаровъ, Петъръ Марковъ, Петъръ Савовъ, Серафимъ Георгиевъ, Симеонъ Симеоновъ, Стоянъ Димовъ и Тодоръ Кожухаровъ)

Имамъ да направя следнитъ съобщения:

Разрешенъ е отпускъ на следнитъ г-да народни представители:

Ангелъ Държански — 1 день;
Михаилъ Йововъ — 1 день;
Стоянъ Димовъ — 1 день;
Тотю Маровъ — 4 дни, и
Тодоръ Кожухаровъ — 1 день.

Постѣпило е питане до г-на министра на външнитъ работи и на изповѣданията отъ народнитъ представители г-нъ Никола Мушановъ и г-нъ Петко Стайновъ, което ще бѣде изпратено на г-на министра, за да отговори.

Никола Мушановъ: Моля да се съобщи за какво се отнася питането. Споредъ правилника, трѣбва да направите това.

Председателъ Христо Калфовъ: Минаваме къмъ точка първа отъ дневния редъ:

Съобщение отъ министра на външнитъ работи и на изповѣданията.

Има думата г-нъ министърътъ на външнитъ работи и на изповѣданията.

Министъръ Иванъ Поповъ: (Отъ трибуната. Посрещнатъ съ бурни и продължителни ржкоплѣскания) Г-да народни представители! На 25 ноемврий 1936 г. бѣ сключена въ Берлинъ една спогодба за борба противъ Комунистическия интернационалъ. Тази спогодба гласи: (Чете) „Пра-

вительството на германския Райхъ и японското императорско правителство, съзнавайки, че целта на Комунистическия интернационалъ, нареченъ Коминтернъ, е да разложи и обезсили сѣществувашитъ държави съ всички разполагаеми срѣдства, убедени, че търпимостта спрямо вѣмъшнѣтѣ свѣтовния миръ, въ желанието си да работятъ заедно за отбрана срещу комунистическото разложение, постигнаха следното споразумение:

Чл. 1. Високодоговарящитъ държави се съгласяватъ да се осведомяватъ взаимно върху дейността на Комунистическия интернационалъ, да се съвѣщаватъ върху необходимитъ отбранителни мѣрки и да прилагатъ последнитъ въ тѣсно сѣтрудничество помежду си.

Чл. 2. Високитъ договарящи държави ще поканватъ взаимно трети държави, чийто вътрешенъ миръ е заплашенъ отъ разложителната дейность на Комунистическия интернационалъ, да взематъ отбранителни мѣрки въ духа на настоящата спогодба или да се присѣдинятъ къмъ тази спогодба.

Чл. 3 постановява, че спогодбата е за срокъ отъ 5 години.

На 6 ноемврий 1937 г. къмъ тази спогодба се присѣдини и Италия съ отдѣленъ протоколъ, който изяснява техниката на това сѣтрудничество. Той гласи: (Чете)

„а) Компетентнитъ власти на дветъ високи договарящи страни ще работятъ заедно по отношение размѣната на сведения върху дейността на Комунистическия интернационалъ, както и относно мѣрките за разузнаване и отбрана срещу Комунистическия интернационалъ.

б) Компетентнитъ власти на дветъ високи договарящи държави ще прибѣгнатъ въ рамките на сѣществувашитъ закони до строги мѣрки срещу ония, които въ страната или въ чужбина работятъ прѣко или косвено въ услуга на Комунистическия интернационалъ или които подпомагатъ неговата разрушителна дейность.

в) за да се улесни установената въ точка „а“ заедна дейность на компетентнитъ власти на дветъ високи договарящи държави, ще се учреди една постоянна комисиия. Въ тази комисиия ще се обмислятъ и посочватъ по-нататѣшнитъ необходими отбранителни мѣрки за борба срещу разрушителната дейность на Комунистическия интернационалъ“.

Този протоколъ е нераздѣлна частъ отъ спогодбата.

Допълнително къмъ сжщата спогодба се присъединиха Унгария и Манджукуо на 24 февруарий 1939 г. и Испания на 27 мартъ 1937 г.

На 25 ноемврий т. г. изтичаше срокътъ на тази спогодба и предстоеше нейното подновяване. По този поводъ правителствата на Германия, Италия и Япония въ съзнанието, че опасността е обща, поканиха и други европейски държави да се присъединятъ къмъ спогодбата. Въ това число бѣше и България.

Г-да народни представители! Прѣсни сж още въ паметта на всички ни нещастията, които преживѣ българскиятъ народъ въ края на свѣтовната война. Наложениятъ на България преди 22 години миренъ договоръ откъсна части отъ живото ѝ тѣло, разстрои стопанския ѝ животъ съ непосилни финансови тежести, разоружи я напълно, лиши я отъ всички срѣдства за самоотбрана и я застави да прибере и да даде препитание въ своята намалена и обеднѣла територия на стотици хиляди бѣжанци отъ откъснатитѣ земи. Всичко това създаде настроения на дълбоко недоволство и горчиви разочарования всрѣдъ народа; скѣпнитѣ и напразни жертви, разбититѣ надежди, материалнитѣ лишения, жестокото и несправедливо третиране внесоха смутъ въ душата на българина и създадоха условия, които най-разрушителната пропаганда на нашето време — комунистическата — се опита да използва за своитѣ цели. България стана единъ отъ най-важнитѣ обекти на Третия интернационалъ, на Коминтерна и неговитѣ тайни разклонения, чиято задача бѣше да разложатъ вътрешно всички народи, да разрушатъ тѣхната държавна организация, да съборятъ тѣхния социаленъ строй и да унищожатъ тѣхната вѣковна култура.

Така българскиятъ народъ и българската държава бѣха принудени да се борятъ едновременно противъ договоритѣ за миръ и противъ комунизма, защото тия две злини бѣха неразривно свързани. (Ржкоплѣскания и гласове „Браво!“). Жестокиятъ Ньойски диктатъ раздруса българската държава, покрусил и обезвѣри нашия народъ, а комунизъмътъ се опита да използва това наше нещастие, за да събори държавата ни, върху развалинитѣ на която искаше да прави своитѣ безумни опити. Борбата противъ комунизма бѣше за насъ борба за българската държава и за бъдещето на народа ни.

Излишно е да ви описвамъ развой на тази борба, въ която и вие бѣхте участници. Тя ни струва много усилия и много жертви, но за насъ е важно, че тя завърши съ успѣхъ. Въ нея българскиятъ народъ можа още веднажъ да прояви своитѣ добродетели, да преодолѣе кризата на обезвѣряване, която бѣ настѣпила следъ края на свѣтовната война, да се кали наново и да се яви сплотенъ предъ историческитѣ събития, които се развиватъ днесъ и които коватъ бъдещето на свѣта и на България. (Ржкоплѣскания)

Ето защо ние приехме съ готовност и благодарностъ поканата да се присъединимъ къмъ пакта за борба противъ Комунистическия интернационалъ. Натоваренъ отъ правителството, азъ отидохъ въ Берлинъ, където на 25 ноемврий въ едно тържествено заседание подъ председателството на германския министъръ на външнитѣ работи г-нъ фонъ Рибентропъ и при участие на представителитѣ на Италия, Япония, Испания, Манджукуо, Унгария, Финландия, Дания, Хърватска, Румъния и Словакия, азъ предадохъ следното писмо отъ името на българското правителство: (Чете)

„Следъ като царското българско правителство бѣ поканено отъ правителството на германския Райхъ, отъ кралското италианско правителство и отъ японското императорско правителство да се присъедини къмъ спогодбата за борба срещу Комунистическия интернационалъ, съобщавамъ съ настоящото присъединението на България къмъ тази спогодба, тъй както тя биде продължена чрезъ единъ протоколъ отъ 25 ноемврий 1941 г., подписанъ отъ горепомнатитѣ правителства, както и отъ кралското унгарско правителство, отъ императорското правителство на Манджукуо и отъ испанското правителство.“ (Ржкоплѣскания)

Спогодбата бѣше продължена съ нови 5 години.

Същевременно въ това тържествено заседание азъ прочетохъ следната декларация: (Чете)

„Българското правителство благодарни на правителството на германския Райхъ, на кралското италианско правителство и на японското императорско правителство за поканата, която му отправиха да се присъедини къмъ пакта за борба противъ Комунистическия интернационалъ, така наречениятъ Коминтернъ. Създадена съ единствената целъ да работи съ всички срѣдства за вътрешното разложение на всички народи, за разрушаването на тѣхната държавна

организация, за събарянето на тѣхния социаленъ строй, за унищожаването на тѣхната култура и тѣхното благосъстояние, тази организация, съ нейнитѣ тайни разклонения, работи за тържеството на комунизма, на една идеология, която е отрицание на всички традиции и постижения на човѣчеството.

Пактътъ, къмъ който днесъ ние се присъединяваме, бѣ подписанъ преди 5 години за една обща отбрана срещу това общо зло, за едно тѣсно съгласуване на усилията и мѣрките, които се налагаха за неговото отстраняване.

Като се радвамъ, че на България се дава сега възможностъ да приобщи своитѣ усилия къмъ общитѣ усилия на всички други държави, които работятъ за премахване на общата опасностъ, която заплашва реда и спокойствието на народитѣ въ цѣль свѣтъ, бихъ искалъ да припомня, че България досега сама непрекъснато води една тежка, но успѣшна борба противъ тази опасностъ. (Ржкоплѣскания и гласове „Вѣрно!“)

България бѣше единъ отъ най-важнитѣ обекти на Третия интернационалъ, тъй като последниятъ искаше да използва нещастиято, което преживѣ нашата страна въ края на европейската война съ наложения ѝ насилствено диктатъ за миръ, който откъсна части отъ живото тѣло на България. Едва що излѣзълъ отъ една война, българскиятъ народъ бѣше поставенъ на ново изпитание. Той, обаче, въпрѣки тежкитѣ условия, въ които бѣше поставенъ не по негова вина и въпрѣки липсата на достатъчни срѣдства, води самъ, съ свои сили и съ рѣдка упоритостъ и смѣлостъ, тази борба, която завърши съ успѣхъ и въ която показа отново своята издръжливостъ и своята вѣра въ напредъка на човѣчеството.

Напоследъкъ бѣха направени нови опити отъ страна на сжщия този центъръ за смущаване реда въ България чрезъ изпращането на нѣколко специални групи отъ парашутисти, които имаха за целъ да предизвикатъ смутове и да извършватъ саботажни, но и този пътъ тѣзи домогвания бѣха безмилостно смачкани, благодарение на бързото и ефикасно съдействие, което българскиятъ народъ оказва на властитѣ. (Ржкоплѣскания)

Становището на българския народъ къмъ комунизма бѣ най-добре изразено само преди нѣколко дни отъ министъръ-председателя г-нъ Филковъ въ една негова речъ предъ Народното събрание — „Българскиятъ народъ, заяви, министъръ-председателътъ, се състои въ своето огромно мнозинство отъ дребни собственици, у които чувството на чиста собственостъ, отречена по принципъ отъ комунизма, е дълбоко вкоренено и служи за главенъ стимулъ на тѣхната стопанска дейностъ и на тѣхното лично благосъстояние. Ето защо нашето население се отнася отрицателно къмъ всѣка комунистическа пропаганда и къмъ всѣки опитъ отъвнъ да се предизвикатъ безредия въ страната. И затова становището на българското правителство къмъ комунизма въобще може да бѣде само едно: ние се боримъ и ще се боримъ съ комунизма и съ всички комунистически прояви у насъ. Особено днесъ, когато цѣла Европа, подъ ржководството на силитѣ отъ Осьта, се е надигнала въ борба срещу комунизма, ние не можемъ да останемъ настрана отъ тази борба. Ние сме убедени, че унищожаването на комунизма, който винаги е представлявалъ една заплаха за европейската цивилизация, е една отъ най-важнитѣ предпоставки за създаването на нович редъ въ Европа. (Ржкоплѣскания)

Съ това убеждение и съ съзнанието, че е могла сама въ собствената си територия успѣшно да се справи съ опасността, която комунизмътъ представлява за всички народи, България съ задоволство приема отправената ѝ покана и се присъединява къмъ държавитѣ на пакта противъ комунизма съ твърдото решение да приобщи силитѣ и опита си, за да можемъ всички заедно, съ общи усилия, да постигнемъ поставената целъ — цѣлното унищожаване на комунизма въ името на европейската цивилизация и на бъдещето на Европа.“ (Бурни и продължителни ржкоплѣскания)

Г-да народни представители! Смѣтамъ, че съ това ние изпълнихме своя дългъ къмъ българската държава и нашия народъ, както и къмъ нова Европа, която днесъ се твори за доброто на всички нейни народи.

Преди да свърша, държа да изкажа моето голямо задоволство, загдето въ Берлинъ имахъ честта да бѣда приетъ отъ великия водачъ на германския Райхъ (Бурни и продължителни ржкоплѣскания и гласове „Браво!“), както и отъ неговитѣ най-близки сътрудници, на първо мѣсто отъ райхсмаршалъ Гьорингъ, райхсминистъръ фонъ Рибентропъ и райхсминистъръ д-ръ Гьобелсъ. (Ржкоплѣскания) Въ тия срещи бѣхъ щастливъ да констатирамъ, че политиката на българското правителство намира пълно

разбирателство и одобрение и че България продължава да се радва на тяхните симпатии и подкрепа, за което държа да изкажа тук моята признателност. (Бурни и продължителни ржкоплъскания и гласове „Браво!“)

Г-да народни представители! Следъ моето завръщане отъ Берлинъ последваха събития, които внесоха голяма промяна въ международното положение. При съществуващата днесъ зависимостъ между разнитъ държави не само въ Европа, но и въ цялия свѣтъ, не може да има съмнение, че създаденото вследствие на тия събития ново международно положение ще окаже своето влияние и върху всички ония държави, които не сж непосредствено засегнати.

Кризата съществуваше отдавна въ латентно състояние още отъ началото на сегашната война. Тя се разрази, обаче, открито едва напоследъкъ чрезъ въоръжения конфликтъ, избухналъ между Япония и Североамериканскитъ съединени щати. И тъй като тия две държави принадлежатъ на две различни групировки, избухналиятъ между тяхъ конфликтъ не можеше да не засегне най-чувствително останалитъ членове на сжититъ групировки.

Ето защо ние виждаме вече много отъ тяхъ да изясняватъ становищата си и да определятъ поведението си съгласно своитъ интереси и съществуващитъ между тяхъ задължения.

Отъ друга страна, успоредно съ японо-американския конфликтъ избухна и войната между Германия и Италия, отъ една страна, и Североамериканскитъ съединени щати, отъ друга. Германия и Италия смѣтатъ, че Североамериканскитъ съединени щати сж извършили досега редица нападателни действия срещу тяхъ, както това бѣ обстойно обяснено въ речта на водача на Германия Адолфъ Хитлеръ предъ Райхстага. Поради това тѣ решиха да сжсатъ дипломатическитъ си отношения съ Щатитъ и да обявятъ положение на война спрямо тяхъ.

Г-да народни представители! Намѣсата на Германия и Италия при тия условия създаде едно ново положение, за което трѣбва да държатъ смѣтка и всички останали държави, присъединили се къмъ Тристранния пактъ. Това положение наложи и на българското правителство да определи своето становище и да вземе съответно решение. Това решение ще ви бѣде съобщено отъ г-нъ министъръ-председателя. (Бурни и продължителни ржкоплъскания)

Председателъ Христо Калфовъ: Има думата г-нъ министъръ-председателъ.

Министъръ-председателъ Богданъ Филовъ: (Отъ трибуната. Посрещнатъ съ бурни ржкоплъскания, които продължаватъ нѣколко минути)

Г-да народни представители! Както имахте вече случай да чуете и отъ изложението на министра на външнитъ работи, събитията се развиваха напоследъкъ по такъвъ начинъ, че войната между Япония и силитъ отъ Осьта, отъ една страна, и Североамериканскитъ съединени щати, отъ друга, а сжщевременно и между Япония и Англия, стана неизбежна. Това ново положение на нѣщата наложи и на българското правителство да определи своето становище спрямо него. Въ моята последна речъ предъ васъ на 19 ноември т. г. азъ заявихъ, че България, следъ като се присъедини къмъ Тристранния пактъ, стои днесъ здраво и непоколебимо на страната на силитъ отъ Осьта и на тяхнитъ съюзници („Браво!“ Бурни и продължителни ржкоплъскания), че тя ще остане докрай вѣрна на задълженията, които е поела спрямо тяхъ, и че ще имъ оказва винаги, въ кръга на своитъ възможности, най-искрено сътрудничество. („Браво!“ Бурни и продължителни ржкоплъскания)

Настѣпилитъ презъ последнитъ нѣколко дни събития създадоха условия, при които намъ се налага да изпълнимъ поетитъ задължения.

Тия задължения произхождатъ отъ Тристранния пактъ, къмъ който България се присъедини съ протокола, подписанъ въ Виена на 1 мартъ т. г., и който вие г-да народни представители, одобрихте съ акламации още на другия денъ следъ неговото подписване.

Споредъ чл. 3 на този пактъ, държавитъ, които сж го подписали, се задължаватъ да си даватъ съдействие една на друга съ всички политически, стопански и военни срѣдства, въ случай че една отъ тяхъ бѣде нападната отъ една сила, която дотогава не е участвувала въ европейската война или въ японо-китайския конфликтъ.

Г-да народни представители! На всички ви е известна голямата речъ, която водачътъ на Германия Адолфъ Хитлеръ произнесе на 11 т. м. въ Райхстага въ Берлинъ. Известна ви е сжщо така и речта на водача на фашистка Италия Бенито Мусолини, произнесена сжщия денъ въ Римъ. Въ тѣзи речи се установява, че презъ последнитъ

нѣколко месеци Североамериканскитъ съединени щати сж извършили редица нападателни действия срещу силитъ на Осьта, вследствие на което Германия и Италия решиха да сжсатъ отношенията си съ тази държава и да обявятъ положение на война спрямо нея.

При тѣзи условия българското правителство, въ изпълнение на задълженията си по чл. 3 отъ Тристранния пактъ, реши вчера, на 12 т. м., сжщо така да сжсва дипломатическитъ отношения съ Североамериканскитъ съединени щати и да обяви положение на война съ тази държава, както и съ нейната съюзница Англия. (Всички народни представители ставатъ прави, викатъ многократно мощно „Ура“ и бурно и продължително ржкоплъскатъ. Ставатъ прави и пълномощнитъ министри на Германия г-нъ Бекерле и на Италия г-нъ графъ Маджистрати, заедно съ всички присѣствуващи въ дипломатическата лока. Народнитъ представители се обръщатъ къмъ тяхъ и ги акламиратъ съ бурни ржкоплъскания. Овацитъ траятъ нѣколко минути, презъ което време пълномощнитъ министри поздравяватъ съ вдигната ржка)

Г-да народни представители! По този начинъ България и този пактъ, както винаги, дава доказателства, че тя остава вѣрна на дадената дума. Въ случая, обаче, не се касае само за едно договорно задължение, но така сжщо и за една проява на оная солидарност, която трѣбва да бѣде поставена въ основата на отношенията между държавитъ въ нова Европа. (Бурни и продължителни ржкоплъскания)

Г-да народни представители! Правителството смѣта, че то изпълни своя дългъ. То е убедено, че и вие ще одобрите взетото отъ него решение, проникнати отъ съзнанието, че то отговаря на интереситъ на страната и на нуждитъ на днешния моментъ. (Ржкоплъскания) По такъвъ начинъ и ние, наредъ съ останалитъ държави отъ Тристранния пактъ, ще можемъ да допринесемъ за създаването на новия редъ въ Европа, на онази именно нова Европа, която се гради днесъ съ толкова жертви и която, убедени сме, ще се издигне изъ развалинитъ на днешната война. („Браво!“ Бурни и продължителни ржкоплъскания. Бюрото на Народното събрание, господа министритъ и всички народни представители ставатъ прави и продължително акламиратъ г-на министъръ-председателя)

Петко Стайновъ: Искамъ думата! (Тропа по банката)

Председателъ Христо Калфовъ: Пристѣпваме къмъ гласуване. Които приематъ декларацията, направена отъ правителството, моля, да вдигнатъ ржка. Абсолютно мнозинство, Събранието приема. (Всички народни представители ставатъ прави и бурно и продължително ржкоплъскатъ и викатъ нѣколкократно мощно „Ура“)

Председателъ Христо Калфовъ: (Става правъ) Г-да народни представители! Редица поколения живѣха, работиха и въ борба умираха за извоюване свободата на нашия народъ.

Следъ толкова жертви и усилия, благодарение високия жестъ на великия водачъ на великия Рейхъ и гениалния вождъ на италианския народъ, както и на тяхнитъ героични войски и народи („Браво!“ Бурни и продължителни ржкоплъскания), нашиятъ народенъ блѣвъ е осъществень: България е свободна и обединена. („Браво!“ Бурни и продължителни ржкоплъскания)

Това историческо дѣло ние осъществихме и осигурихме съ присъединяването ни къмъ силитъ, които подписаха Тройния пактъ. (Ржкоплъскания)

Нашиятъ млада и героиченъ народъ е трудолюбивъ, храбъръ и честенъ.

Съ решението на правителството отъ вчера и вашия вотъ на одобрение, който току-що така единодушно и възторжено дадохте, българскиятъ народъ лоялно и честно изпълнява поетитъ исторически задължения. („Вѣрно“. Ржкоплъскания)

Съ непоклонна вѣра въ нашето право и искрено усърдие въ общитъ ни усилия, въ братско сътрудничество съ великитъ ни съюзници, ние твърдо ще вървимъ къмъ общата крайна победа надъ нашитъ врагове. (Ржкоплъскания)

Правото и Богъ сж съ насъ и нашитъ героични велики съюзници. („Браво!“ Бурни ржкоплъскания)

Да живѣе България! (Всички народни представители, г-да министритъ, пълномощнитъ министри на Германия и Италия и присѣствуващитъ въ дипломатическата лока ставатъ прави. Народнитъ представители бурно и продължително ржкоплъскатъ и акламиратъ пълномощнитъ министри, които отговарятъ на поздрава съ вдигане на ржка).

Да живѣе Негово Величество Царѣтъ! (Мощно многократно „Ура“, бурни и продължителни ржкоплѣскания. Акламациитѣ продължаватъ нѣколко минути)

Никола Мушановъ: Искамъ думата! (Тропа по банката)

Отъ народнитѣ представители: Вѣрностъ за вѣрностъ!

Председателъ Христо Калфовъ: Г-да народни представители! Ще вдигнемъ заседанието.

Никола Мушановъ: Г-не председателю! Искамъ думата! Вие глухъ ли сте! (Възражения отъ народнитѣ представители). Въ тия исторически моменти . . .

Председателъ Христо Калфовъ: Въ съгласие съ правилството, предлагамъ да вдигнемъ заседанието. Следното заседание ще бжде въ срѣда, 17 т. м., 15 ч., съ следния дневенъ редъ:

Първо четене на законопроектитѣ:

1. За измѣнение и допълнение бюджета на държавата за 1941 бюджетна година.

2. За извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти за 1942 бюджетна година.

Които г-да народни представители сѣ съгласни съ този дневенъ редъ за заседанието въ срѣда, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 13 ч.)

Председателъ: ХРИСТО КАЛФОВЪ

Секретари: { **НИКОЛАЙ СУЛТАНОВЪ**
АЛЕКСАНДЪРЪ ЗАГОРОВЪ

Началникъ на Стенографското отделение: ДОНЧО ДУКОВЪ